

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Sapientia

**Pinamonti, Giovanni Pietro
Segneri, Paolo**

Coloniae, Anno M.D.CCVI.

VD18 12664146

Quibus in supremæ Majestatis contemptum abutimur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50782](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50782)

PUNCTUM III.

Adjumenta.

Servire me fecisti in peccatis tuis.

Isaia: 43. 24.

III. **C**ONsidera, quibus adjumentis
 ad peccandum sis usus. Non
 solum peccasti in Dei praesentia, & in-
 ter brachia ipsius, sed etiam suismet
 ipsum beneficiis, tanquam armis, im-
 petere ausus es. Sensus illos, quos a
 Deo accepisti in animae bonum, qui-
 bus rebus occupasti? illos oculos,
 manus illas (ah! sceleratas manus, plus-
 rimorum maximorumque ministros
 flagitiorum!) corpus illud, quod Re-
 demptor tuus, toties pavit suomet cot-
 pote, veraque praesentia beavit, cui
 rei servierunt? largitus est tibi Deus
 voluntatem, capacem amandi sum-
 mum bonum: tu autem, spreto aeter-
 nae vitae fonte, continuis inardescis
 desideris apponendi labra ad cloacam
 luto plenam, spurcitiisque. Dedit tibi
 Deus intellectum, ad cognoscendam
 primam veritatem expeditum, quibus
 autem cogitationibus eum tu excolis?
 nempe

nempe ut nova identidem excogitet
 machinamenta, quibus tam munifi-
 cum donatorem tuum offendas. Quid
 amplius? Imò verò parum adhuc est,
 rebus creatis abuti adversus Deum;
 ipso conditore adversus ipsum abuti-
 mur. *Servire me fecisti in peccatis tuis,
 prabisti mihi laborem in iniquitatibus
 tuis.* Isaia 43. Nempe quia bonus est
 Deus; quia misericors, quia ad iram
 tardus, & parcens super iniquitate,
 quia in peccatorum remedium insti-
 tuit Sacramenta, ideo liberius eum
 offendimus; dicimurque, patrabo hoc
 flagitium, tum deinde rursus exomo-
 logesi abolebo. O rem detestandam!
 non sufficit ergo impiis mortalibus,
 irritare res creatas adversus creato-
 rem, vult insuper, ut ipse ad horren-
 dum sui Decidium concurrat Deus.
Servire facit illum in iniquitatibus suis.

ORATIO.

OInexhaustum bonitatis pelagus!
 Deus infinitæ Sanctitatis, infini-
 tæ æquitatis, osor peccati infinite!
 Nunquam ita confusio operuit faciem
 meam,

meam, quàm hac horâ, quâ ingrati-
 tudinem meam considero, verè diabo-
 licam. Parùm ergo fuisset, in faciem
 tibi insultare, offendere te tuismet
 gratiis, nisi tecum ipso contra te pug-
 narem? à te, mi Domine, per tuam
 sanctam fidem illustratus? cognovi
 infinitam misericordiam tuam, tu om-
 nem sanguinem effudisti è venis tuis:
 ad parandum mihi lavacrum, tam sa-
 lubre, tam facile in sacro pœnitentiæ
 tribunali; ego autem malitiosus ac
 ingratus, his illustrationibus usus sum
 ad te offendendum liberius, atque
 protervius; tu quantò erga me fuisti
 benignior, tantò ego erga te fui ma-
 lignior & cum remedia mihi reddide-
 ris facilia; hinc ego ansam accepi,
 tanto minore metu te offendendi; me
 ipsum ita animans: sufficit peccata ex
 omologesi expiare, si Deum offendo;
 an verò id Deo placeat, displiceatve,
 meâ parùm refert. O! si vel umbram
 saltem excusationis invenirem, quam
 prætenderem peccatis meis, sed &
 hæc mihi deest. Quis porrò auctor
 mihi

mihi

mihi fuit hujus contra te, mi Deus
perduellionis? an forsan necessitatis
alicujus violentia? at verò tantùm hoc
abest, ut ne illecebra quidem aliqua
fuerit grandis boni, imò nihilum erat,
& minus nihilo, quod me avertit à te
Summo Bono. Non mihi promisit
dæmon, ut tibi olim in deserto, omnia
Regna mundi, si morem ipsi gererem,
sed promisit voluptatulam tam bre-
vem, quæ disparuit velut umbra: pro-
misit delectationem tam sordidam,
cujus ipsas adeò tenebras puderet,
quæque vel sola sui divulgatione aë-
rem esset infectura. Et ego insipiens
ac stolidus ut ex hac putrida cloaca
haurirem, te sprevi, mare immensum
dulcedinis sempiternæ: *Propter quid
irritavit impius Deum, propter quid?*
Psalm. 10. Propter hoc nempe nihi-
lum, quod fuit, tanquam non esset,
propter hoc, flocci habui beneficia
tua, propter hoc modicum & exile,
perdidi gratiam tuam, cuius vel mini-
mam possidere particulam plus valet,
quàm universas habere mundi divi-
tias;

tias; & quod plus est paraſangis infi-
nitis, propter hoc modicum peccavi,
& malum coram te contráque te feci,
Hoc inquam ita eſt, nec inficiari au-
deo: video tamente, Benigniſſime
Salvator mi, apertis brachiis præſto-
lantem me fugientem ad te. Quod ſi
ita eſt, venio, ecce! ad te, allectus amo-
re illius ſummæ ac infinitæ bonitatis,
quæ tamenſi à me toties irritata, nihilo-
minus adhuc ſuffert me, blandéque
invitat, abominor plùs, quàm omne
aliud malum, delicta mea, quibus ve-
lut alter Judas tradidi te inimicis tuis,
deſtor ea velut ingritudinis notas
infernalis. Et quamvis fixa menti ſet
ſententia, mutare vitam in melius, ni-
hilominus, cùm meis id viribus effice-
re non poſſim imploro auxilium tu-
um, réque ſupplex rogo per ſancta illa
vulnera, quæ velut linguæ totidem
pro me perorant, per merita Sanguinis
tui per temeripſum, mi Deus, ne per-
mittas, ut ego amplius in nequitia
meæ instrumenta, vertam gratiæ tuæ
argumenta, ſed ut bonitas tua, & re-
me;

media, quæ peccato commisso tam largiter providisti, sint mihi nova incitamenta te amandi, novi stimuli, tibi impoſterum fidelius ſerviendi, Amen.

CONSIDERATIO III.
PRO DIE MARTIS.
PUNCTUM I.

DEUS odit peccatum.

Similiter odio ſunt Deo impius & impietas eius, Sapient. 14. 9.

I. **C**ONSIDERA immenſum odium; quo Deus peccatum perſequitur. Si voluntas eodem motu, quo per affectum amoris conjungit ſe bono ſuo, eodem inquam motu, neceſſariò etiam fugit per affectum odij à malo; dicendum erit, quòd, ſicut Deus totus amor eſt, & amor infinitus, & ſuæmet bonitatis amor ipſiſſimus, ita neceſſariò etiam ſit totus quantus odium, & odium infinitum, & odium ipſiſſimum ac eſſentiale peccati, quod ſummè abominatur, velut bonitatè ſuæ ſummè contrarium. In unum itaque